

Serbest Vezin Şiir Yarışması Mansiyon
Fehmi SALIK
RUMUZ: BARAN

ÖZÜ TÜRKÇE
SÖZÜ TÜRKÇE

Yıllar
Yüzyıllar önce
Güneşten dökülen renkler
Pay olurken çiçeklere
Papatya, çiğdem aklaşırken
Lale al'a
Nevruz mora
Dal yeşile dururken
Mor üstüne ak benekli kelebek
Çiçekten çiçeğe uçarken
Vızıldayan arı
Oğul oğul kaynarken
Emerken çiçekleri bir bir
Balını üretirken
Onca canlı
Onca insan içinde bir "ULU PİR"
Verir elini çenesine düşünür:
"Çiçek temiz
Kelebek temiz
Arı temiz..."

Yıllar
Yüzyıllar önce
Bir büyük düşünür
Bir ulu Pir
Şöyle bir
Göz atar yöresine
Apak bir güvercin
Garezden/kinden uzak
Bir sağa
Bir sola
Boyun kırarak
Bakar ötede bir ceylana
Ceylanın gözü kara
Gözü doğuştan sürmeli
Döner sağındaki aslana
Aslanın pençesi güçlü
Yeri/göğü sallar kükremesi
Güvercin silkinir
Kanat çırpıp uçar
Düşünür ulu Pir:
"Birbirini tanımaz bu üçlü
Güvercin barışın simgesi

Ceylan inceliğın
Aslan gücün
Güvercin temiz
Ceylan temiz
Aslan temiz...”

Yıllar
Yüzyıllar önce
Yine böyle
İnsanlar
İnsanları kırarken
Rüşvet
İşret
Yalan/talan varken
Yine böyle
İrk
İnanç,
Renk ayrımı yapılırken
İnsanlar
Kazanca
Sınıfa
Çıkara göre öbekleşirken
Kimi “cahil”
Kimi “arif” diye tanımlanırken
Bir büyük usta
Bir koca düşünür
Bir ulu pir
Dile getirir içindekini
Dile getirir bir bir
“Neden insan
Çiçek gibi temiz
Kelebek gibi narin
Arı gibi üretken
Güvercin gibi barışçı olmasın?”
Düşünür
Sunar insanlığa iletisini
Arifi cahilden ayırır
O, insanı iyi tanır
Yazar ölümsüz öğretisini...

Yıllar
Yüzyıllar önce
Bir bilge
Bir dilci
Bir usta
“Arifler hem arıdır
hem arıtıcı” der
Bir o güne bakarım
Bir bugüne
Aklım başımdan gider

**Dili Türkçe o bilgenin
Kalem tutan eli Türkçe
Sazındaki teli Türkçe
Yoksulun dert ortağı o
Doğruya yoldaş
Bir “insanlık güneşi” o
Onun adı:
HACI BEKTAŞ...**